

Ruh Sağlığımız Bozuluyor

– EDİP GÜL · 25 Ocak 2024

.Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 23.9.2014

BeęenAntolojiYorumlarPaylařTweeTle

RUH SAğLIğİMİZ BOZULUYOR

Eskiden nasıldı? Bilmiyoruz. Ekonomik kalkınma ile birlikte ruh sağlığımızın bozulduğu ortaya çıkıyor. Zenginleşme ile birlikte meydana gelen, diğer bir deyişle maddi refahın getirdiği bir sorun mu bu, bilmiyoruz. Bildiğimiz bir şey varsa o da, giderek artan psikolojik sorunlarımız olduğu kesin. Bu yüzden geleceğin en önemli mesleği psikologluk ve psikiyatri olacak. Bu kesin.

şimdi biz ne yapabiliriz? Bunu düşünelim. İnançlarımızın zayıfladığı, Allah ile irtibatımızın azaldığı, giderek koptuğu anlaşılıyor. Dünyevileşmenin çok ileri boyutlara vardığı, maddeci bir dünyanın kapımızı kırıp ruhumuzu işgal ettiği kesin.

İşte ruh dünyamız işgal edildi ve biz bu evden kovulduk. şeytan ezeli arkadaşı nefisle gelip oturdu, yerleşti evimize. Bu iki ezeli düşmanımız bizi asli evimizden kovdu. Her şeyimiz maddileşti. Ruhumuz havasızlıktan öldü ölecek. Dikkat toplumca intihar ediyoruz.

İbadetlerimiz göstermelik. İbadetlerimizin ruhu çalınmış. Onu da o iki düşman kapıp götürmüş besbelli. Ağlayamıyoruz. Ölümleri görüyoruz, görmezlikten geliyoruz. Dünyaya ve zevklerimize tapıyoruz. Ama artık o zevkler de bizi tatmin etmiyor. Aradığımız orada da yok. Bu yüzden birbirimize saldırıyoruz. Kendimizle ve çevremizle çatışıyor, büyük bir savaşa giriyoruz. Sonuçsuz bir savaş bu. Her hal-u karda mağlup olacak olan biziz.

Topluca intihar ediyoruz, diyorum. Hedeflerimiz kalmamış, varsa bile dünya üstüne. Amaçlarımız kalmamış, varsa bile dünyevi ve faydasız. Hiçbiri bizi mutlu etmeyecek. Hepsi geçici hazlar üstüne

kurulu. Kalıcı bir mutluluk sağlamıyor hiçbir dünyevi amaç ve hedef. O halde bir çıkış yolu bulmalıyız.

Bu çıkış yolu ne olabilir? Çağın, toplumun ve insanın Allah'a dönmesi. Kalbin mutluluğu onu anmakta. Dünyamızı yeniden kurgulamak zorundayız. İnananlar olarak inançsızlar gibi yaşıyorsak varılacak nokta buydu. Ve buraya vardık. Tabiri caizse uçurumun kenarına geldik son sürat gittiğimiz bu dünyevileşme yolunda. Manevi değerleri harcadık, heba ettik maddi varlıklara. İnsanı sevmeyi kaybettik, hayvan sevgisini kaybettik, kendimize olan sevgimiz de kalmadı artık.

Çünkü taptık nefsanî hazlarımıza. İlahlaştırdık nefislerimizi. Şeytan ve nefis esir aldı bizi. Boyun eğdik onlara. Şimdi kalkıp diyoruz ki ne oldu bize?. Ne olacak düşmana teslim olmuşuz. Ve o düşman içerde. Düşman işgal etmiş bütün manevî kalelerimizi. Ruhumuz kararmış bizim. İşte bu yüzden mutsuzuz. Bu yüzden psikolojimiz bozuk. Bu yüzden toplumca çıldırıyoruz.

Herkes cehennem artık bizim için. "Başkaları cehennem" diyoruz. Oysa cehennem bizim içimizde. İç dünyamız kalmamış. Ne kitap okuyoruz, bir şey öğrenmeye açığız. Her şeyi biz biliyoruz. En iyi, en doğru biziz. Kimseden yardım almıyoruz. Nasihatler bize kar etmiyor. Öğüt dinlemiyoruz.

Sorunlarımız çok artık. Taşıyamıyoruz. Ya da sorunsuzuz. Sorunsuzluk en büyük sorun artık. Erdemlerimiz kaybolmuş. "Bu gün insanlar için ne yaptım?" diye sormuyoruz kendimize. "Bugün insanlar bizim için ne yaptı?" diyoruz. Hep başkalarından bir şeyler bekliyoruz.

Fakirlere, muhtaçlara düşmanız. Göçmenleri sevmiyoruz. Başkalarının felaketlerine biganeyiz. Daha fazla harcamak, daha fazla tüketmek peşindeyiz.

Bu işin sonu nereye varacak. Bu gidişe bir dur demek zorundayız. Toplumca, milletçe felaketlere sürükleniyoruz. S.O.S, S.O.S. S.O.S.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 23.9.2014